

lijkheid vormen. En dan klinken de formules en klinken de klanken en zingen de kleuren. Dan leef je en sterft, terwijl je gelijk in het Al en het weten, iets van oneindigheid voorwerft. Je bent heel het Al, en toch slechts beweging. Je bent heel de kosmos, en toch maar één punt van licht die uit zichzelf op wat hij zelf omvaamd gericht, de waarheid leest. Alle krachten en al 't begrip daaruit geput, leert je om jezelf te wezen. En een Ik heeft pas zijn nut, zijn zin en zijn voltooiing in zich, wanneer het in het Al zichzelf kan zijn, en toch verbonden met al het Zijnde, zichzelf is. Want dan heeft het de plaats gevonden, waarin ondanks betrekkelijkheid, het Ik vast een en zeker weten, verbindt met zich en eeuwigheid.

Kan het er mee door? Daar moet je eens over denken.
Nou, om het niemand te moeilijk te maken, hartelijk dank voor Uw aandacht, goeienavond, hou de moed erin want er komen toch nog zonnige dagen hoor, Al is het niet direct. Goeienavond.
